

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 703/2022
06.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121.став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Ивице Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021.године и Вишег суда у Врању Кж1.бр.58/22 од 12.04.2022.године, у седници већа одржаној дана 06.јула 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Ивице Костића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021.године и Вишег суда у Врању Кж1.бр.58/22 од 12.04.2022.године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121.став 1.КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да суду плати судски паушал у износу од 5.000,00 динара, као и износ од 5.000,00 динара на име допунског усменог налаза вештака медицинске струке као и трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Врању у укупном износу од 9.120,00 динара. Окривљени је обавезан и да оштећеном ББ накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 146.625,00 динара, а оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1.бр.58/22 од 12.04.2022.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивице Костића а пресуда Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА-адвокат Ивица Костић због повреде закона из 485.став 1.тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе врати на поновно одлучивање или да преиначи пресуду Вишег суда у Врању Кж1.бр.58/22 од 12.04.2022.године и одбије оптужбу у целости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен и нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да изрека пресуде Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021.године не садржи правилно и на законити начин изложене чињенице и околности које чине субјективна и објективна обележја бића кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121.став 1.КЗ јер у изреци пресуде није наведено законско обележје кривичног дела „тешко телесно повредио“ односно „здравље тешко нарушио“ и није наведена противправност, односно није описана свест о забрањености дела.

Одредбом члана 121.став 1.КЗ је прописано да ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

У изреци правноснажне пресуде Основног суда у Врању К.бр.97/20 од 15.11.2021. утврђено је да је окривљени „...у стању урачунљивости, без икаквог повода, са умишљајем физички напао оштећеног ББ, на тај начин што га је чупао за косу, вукао за уши, говорећи му „ја морам тебе да претресем“, да би га након тога десном ногом на којој је носио патику, једном шутнуо у доњи предњи предео грудног коша са десне стране, од ког ударца је оштећени пао на под, којом приликом му је нанео тешку телесну повреду у виду нагњечења са расцепом гуштераче (упалом и расцепом главног канала гуштераче), прелома деветог ребра са десне стране, нагњечења десне стране грудног коша, излива обострано у у међумарамичном простору грудне дупље, крвног подлива иза задњег листа потрбушнице и присуства течности у трбушној дупљи са упалом потрбушнице, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење“.

Наводи захтева за заштиту законитости у вези изостанка објективног обележја бића кривичног дела били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА изјављеној против првостепене пресуде и били су предмет разматрања Вишег суда у Врању, као другостепеног суда, који је ове наводе оценио као неосноване и о томе у пресуди Кж1.бр.58/22 од 12.04.2022.године на страни 3. став 3. изнео јасне и довољне разлоге, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

У вези навода којима се истиче да у изреци пресуде недостаје и субјективни елемент бића кривичног дела и то свест о противправности дела, који чини битно обележје општег појма кривичног дела, Врховни касациони налази суд налази да уколико су описани елементи кривичног дела који су прописани законом, и то како објективни, тако и субјективни у погледу умишљаја у односу на извршење кривичног дела, свест о забрањености дела, уколико не постоји основ за искључење противправности, се претпоставља, услед чега је захтев браниоца и у овом делу оцењен као неоснован.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП) и ако нема прописани садржај (члан 484.ЗКП).

Бранилац окривљеног је у захтеву истакао и да је првостепени суд учинио и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, иако бранилац у захтеву означава наведену повреду, која је дозвољен разлог за изјављивање овог ванредног правног лека, у образложењу захтева не конкретизује у чему се повреда закона састоји, односно не наводи које одредбе закона су примењене а нису се могле применити. По оцени Врховног касационог суда, поднети захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлоге за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Ивице Костића у овом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног указује и да се из образложења пресуде не може са сигурношћу утврдити да ли се као последица кривичног дела јавља тешко нарушење здравственог стања или пак тешка телесна повреда, с`обзиром да вештак у свом исказу

наведене термине користи као синониме а што је неприхватљиво, имајући у виду законску дефиницију кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121.став 1.КЗ.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреде одредбе члана 438.став 2.тачка 2 ЗКП , а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног окривљеног АА, адвоката Ивице Костића у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана члана 485. став 4. ЗКП, у ком делу је одбачен као недозвољен и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484.ЗКП, у ком делу је одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**за Председника већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**